

Dosarul nr. 2rac-292/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (L.Mitrofan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A.Panov, V.Cotorobai, L.Pruteanu)

ÎNCHEIERE

01 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Întreprinderea Mixtă „MSA Finance” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Maria Perebicovscaia,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „MSA Finance” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Aco-Service-Electron”, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „SVM-Sistem”, Dermenji Vasile, Grachelo Oleg cu privire la repararea prejudiciului și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

constată:

La 11 iunie 2018, ÎM ”MSA Finance” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”Aco-Serice-Electron”, intervenienți accesorii SRL ”SVM-Sistem”, Dermenji Vasile, Grachelo Oleg solicitând încasarea prejudiciului material în mărime de 5 075 lei, a penalității în mărime de 45 675 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, la data de 11.12.2014 de către ÎM ”MSA Finance” SRL ca cumpărător a fost procurat monitorul LCD Philips de model 203V5LSB26/10 ce se confirmă prin factura fiscală din 11.12.2014. Monitorul a fost însoțit de certificatul de garanție nr. 0303658 din 05.12.2014 prin care este stabilit termenul de garanție a produsului procurat, de 5 ani.

A susținut că, la data de 03.12.2016, adică până la expirarea termenului de garanție prevăzut de vânzător, consumatorul a depistat deficiențe tehnice a produsului și anume pe monitor au apărut linii ce produce imposibilitatea exploatării lui. După depistarea deficiențelor în exploatarea monitorului cumpărătorul s-a adresat la SRL „Aco-Serice-Electron” pentru efectuarea reparației pe garanție a monitorului indicat conform legislației în vigoare, iar cerințele lui nu au fost satisfăcute.

A menționat că, în scopul tergiversării procedurii reparației produsului, pârâtul a refuzat în reparația produsului afirmând la faptul că produsul nu a fost prezentat de către proprietarul / cumpărătorul ÎM "MSA Finance" SRL cu toate că produsul a fost prezentat la reparație de către reprezentantul ÎM "MSA Finance" SRL, Grachelo Oleg, care acționa în baza procurii nr. 76 din 30.11.2016.

La momentul primirii monitorului pentru reparație, pârâtul nu a avut pretenții la identitatea reprezentantului, acestea fiind invocate ulterior. Astfel, este evident faptul eschivării pârâtului de la obligațiile lui de efectuare a reparației în termen de garanție.

Prin hotărârea din 21 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial acțiunea.

S-a dispus încasarea din contul SRL „Aco-Service-Electron” în beneficiul ÎM „MSA Finance” SRL suma de 5 075 lei cu titlul de prejudiciu material și suma de 304,50 lei cu titlul de cheltuieli de judecată.

Prin decizia din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de SRL „Aco-Service-Electron”, s-a casat hotărârea din 21 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins acțiunea ca fiind neântemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, în conformitate cu art. 783 alin. (1) din Codul civil, cumpărătorul are dreptul să înainteze vânzătorului, îndată ce a descoperit viciile bunului nedecarate de acesta pînă la vânzare, pretenții dar nu mai târziu de termenul stabilit în contract.

Articolul 784 alin. (1) și (2) din Codul civil, în cazul cînd pentru bunul vîndut este stabilit un termen de garanție, pretențiile pentru viciile depistate pot fi înaintate în acest termen. Dacă bunul cu termen de garanție a fost dat în posesiunea cumpărătorului pînă la încheierea contractului și nu se poate determina data predării, termenul de înaintare a pretențiilor se calculează de la data încheierii contractului, iar dacă bunul a fost transportat, de la data expedierii lui la adresa cumpărătorului.

Art. 772 din Codul civil în vigoare pînă la data de 01 martie 2019, stabilește că, în cazul în care vânzătorul, producătorul sau un terț garantează caracteristicile unui bun, cumpărătorul beneficiază, fără a aduce atingere drepturilor prevăzute de lege, de drepturile din garanție în condițiile indicate în declarația de garanție și în reclama respectivă față de cel care a acordat garanția. În măsura în care a fost preluată o garanție, se prezumă că din garanție se nasc drepturi în cazul unui viciu apărut în perioada de garanție. Termenul de garanție începe să curgă din momentul predării bunului de către vânzător dacă contractul nu prevede altfel. Garanția este aplicabilă, pe durata garanției stabilite pentru bunurile principale, și asupra accesoriilor dacă în contract nu este prevăzut altfel.

Instanța de apel a notat că, vânzătorul bunului litigios este SRL „SVM Sistem”, care de fapt a încasat costul bunului în mărime de 5 075 de lei. Astfel, este absolut nefondată concluzia instanței de fond, precum că suma respectivă să fie încasată de la SRL „Aco- Service- Electron”, întrucât apelantul, fiind prestator de servicii, ar avea obligația de returnare a contravalorii prestației necalitative, ori, să presteze același serviciu din contul său.

Mai mult, pretențiile înaintate de ÎM „MSA Finance” SRL privitor la calitatea produsului puteau fi înaintate doar vânzătorului. În altă ordine de idei, ÎM „MSA Finance” SRL ar putea să conteste refuzul reparării în baza actului de garanție, însă nicidecum încasarea prejudiciului material în mărimea valorii produsului procurat.

Raportând cadrul legal citat la circumstanțele speței, instanța de apel a ajuns la concluzia că prima instanță greșit a stabilit că, în speță, sunt întrunite temeiri legale întru admiterea acțiunii formulate de ÎM „MSA Finance” SRL față de SRL „Aco-Service-Electron”. Or, în circumstanțele în care în cadrul examinării cauzei s-a constatat că, un raport juridic între ÎM „MSA Finance” SRL și SRL „Aco-Service-Electron” nu există. Astfel, ÎM „MSA Finance” SRL nu poate avea careva pretenții față de SRL „Aco-Service-Electron”, respectiv, acțiunea fiind înaintată către un pîrît necorespunzător.

La 15 octombrie 2021 Întreprinderea Mixtă „MSA Finance” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Maria Perebicovscaia a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 22 iunie 2021 și expediat participanților la proces la 02 septembrie 2021 (f.d.234).

Prin urmare, cererea de recurs declarată la 15 octombrie 2021, se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 26 octombrie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimaților copia recursului și a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Întreprinderea Mixtă „MSA Finance” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Maria Perebicoscaia.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „MSA Finance” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Maria Perebicovscaia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru